

Følgende ord brugte min mor ofte, når vores familie havde det rigtig svært. Når det blev umuligt at skjule.

I dag hader jeg den slags udtalelser. De bruges til at afvise og fortælle, at jeg ikke har problemer, det er kun noget jeg tror. I virkeligheden er jeg bundforkælet.

I samfundet bruges det også tit. Jeg ville ønske nogen ville se nærmere på forholdene og ikke blot tale, som om alle mennesker i DK har de samme positive livsbetingelser. De samme muligheder og rettigheder.

I digtet fylder barnet meget i mig. Hun bliver tydelig, både i mine følelser og i mit ordvalg.

*Nej – hold nu op - lad dog være, vi har det jo godt nok.
Hvad kan du ønske mere?
Tænk på børnene i Afrika – de er syge og sulter ihjel.*

*Er det ikke utroligt – vi skal helt til Afrika,
for - at finde nogen, at sammenligne os med?*

*De voksnes logik kan være svær at forstå.
Det er jo lige her for vores næser, hvad jeg tænker på.
Hvis far lod være med at drikke, ville han heller ikke slå.
Det er det, jeg mest tænker på.*

Bodil Neujahr år 2001.